

Изводи и предговори о делу Добрија Стојановића

...По формацији, схватању пластичне форме и израза, по интелектуалним погледима на свет, Добри Стојановић је традиционалиста у најбољем смислу речи. Свесно затварајући очи пред вредностима које доноси уметнички тренутак – или, тачније, усвајајући их толико колико му требају – Добри Стојановић се добровољно изложио ризику да у већ затрављеним пределима обележи своју стазу – у духу „вјерује“ да уметник „мора бити окренут својој уметности“. Ја бих додао: „окренут себи“. Ако у овом ставу има ризика, у њему је много више етике. И храброст, да се на проређеним жицама старог инструментарија открију нови акорди, сазвучја, мелодије. ...Његове графике су израз контемплације, унутрашња медитирања, разговори који се воде затворених очију у миру и тишини усамљености. ...А у контемплативним природама, каква је Добри Стојановић, изворишта су неисцрпна. Колико се празни толико су изнова пуни.

Зоран Маркуи, Ликовни критичар, текст за каталог изложбе - Мали салон, Бања Лука, октобар 1986. г.

...По својој богатој и развијеној осјетљивости, те познавачком и суптилном изразу, овај се уметник издваја у кругу свога нараштаја као једна од зрелих, занимљивих појава. ...Добри Стојановић вјеран је својој унутарњој визији и своме властитоме путу, култивирајући ликовни израз до крајњих могућности средстава којима се служи. Он је вјешт МАЈСТОП СВЈЕТЛОСТИ И ТАМЕ, благих пријелаза и понирања у тишину напуштених простора гдје још назначени женски лик говори о трагу неког другог, сретнијега постојања. А наш поглед тамо не може допријети нити би се у њима могао настанити. Тако човјек трага за својим властитим лицем, за мостовима према природи и другим људима, у непрестаном очекивању нечега што би се могло догодити пред шутљивом и загонетном маском збиље и будућности. То је НАРАТИВНА ФИГУРАЦИЈА СПОНТАНИХ ЛИРСКИХ УГОЂАЈА.

Жељко Сабол, књижевник, теоретичар уметности, текст за каталог изложбе, Студио галерије Форум, Загреб, ожујак 1979. г.

...Изразит лирски темперамент, Добри Стојановић привлачи својим доживљавањем предела, обогаћеним присуством људске фигуре, заљубљен у птице. Треба истаћи изразиту маштовитост, понекад, можда и сувише бујну, са којом успева да своје импровизације унесе много ведрине, при чему његово осећање боје, дате у лаким намазима, богатство валерских и бојених односа говори о колористи који, међу сликама генерације којој припада, већ сада заузима истакнуто место...

Недељко Гвозденовић, сликар, универзитетски професор и академик, текст препоруке за стипендију Шпаније, Београд, јун 1981. г.

...Добри Стојановић, Југословенски сликар, који живи у Београду, зацело је – на границама уметности, фантастике и стварности. Изразита уметничка личност – прави мајстор. Композицијом, линијом и бојом он је изградио свој свет настањен фигуром и митолошким бићима које често сатире сунце, тај извор живота. Упознајемо га овом приликом као цртача и сликара у ликовној галерији „L'Angle aigu“, са скупином композиција ретког сликарског мајсторства...

(Ален Вирај) Alain Viray, ликовни критичар, теоретичар уметности, критика, дневни лист „La Derniere Heure“, Брисел, 22. април 1983. г.

...Због тога, дакле, због сложености мотива и саме приче, јавно или тајно увек присутне, из психолошког слоја Стојановићевих радова извире потреба да обрада површине буде сложена, богата у нијансама и провидностима. ...Повезивање Стојановићеве уметности са другим савременим тенденцијама није лако, баш због њене сложености и посебности. Једно је сигурно: он не трчи за модом. Остајући веран својој поезији, личном доживљају његов је рад више усмерен ка интроспекцији, него ка декларисању верности било којем правцу.

Алекса Челебоновић, универзитетски професор, ликовни критичар, текст за каталог изложбе, Галерија савремене ликовне уметности, Ниш, август 1984. г.

...Изразитост уметничке личности Добрија одражава се управо у овим љупким комбинацијама сцена које једна другу наткривају, свака са сопственом темом и властитом снагом израза, а све заједно урођене у атмосферу необичног духовног квалитета... То је уметност рафинираног квалитета. Отуда целовитост његовог дела, целовитост осећања и идеја, материјализације и ликовне реализације. Његови радови постигли су стадијум озбиљног и зрелог уметничког домета са сигурним улажењем у проблеме адекватне ликовне транспозиције.

Луис Гонзалез Роблес (Luis González Robles), директор Музеја савремене уметности Шпаније, Мадрид, текст за каталог изложбе – Галерија Брита Принз, Мадрид, септембар/октобар 1988. г.

...Велики квалитет рада сликара Добрија Стојановића је у томе што је он ослобођен свих склоности ка цепању форме и што је баш напротив привржен поетском изражавању понекад чак романтичном, где се оно што машта види слаже са сећањима усамљеног размишљања. Он припада новој школи оних који имају нешто да пренесу. У његовим делима увек постоји инстинктивна веза између тих различитих центара интересовања. То је нека врста дупле нарације, где се логика сна меша са стварношћу. У таквим деловима слике, могу да се називу женски ликови или бића из митова или неке ствари које је тешко разазнати... Отуда тако леп рад, редак и прецизан, богат срдачном и племенитом мишљу.

Стефан Пеј (Stéphane Rey), књижевник, члан белгијске Академије уметности, ликовни критичар, критика, дневни лист "La Libre Belgique", Брисел, 17/19 новембар 1990. г.

...У психолошком погледу ту његово дело додирује Шагалове инспирације. Али, с друге стране, код нашег сликара су неки реални пејзажи еволуирали до метафизичких предела и простора, у којима се људске фигуре понашају према законима једне нове природности, коју им дозвољава уметник, укидајући границе између могућег и немогућег, стварног или сањаног, осветљеног споља и изнутра. При томе се уметник не двоуми; њему је сопствени ликовни знак сигурно полазиште и једини ауторитет кога који признаје. У филозофском погледу ту се његово дело налази (и добро сналази) у великој и сложеној породици надреалиста.

Мића Поповић, сликар, теоретичар уметности и академик, текст за каталог изложбе, "Уметничка галерија Крушевац", Крушевац, мај/јуни 1991. г.

...Изгледало је да ће мајстор из Калне остати запамћен као један од најзначајнијих представника поетског надреализма. А онда, почетак деведесетих у његовом стваралаштву долази до драматичног преокрета: остаје тананост, остаје и мало поезије у преливима боја, али све је то замагљено појавом једног изобличеног света. На платнима сада видимо опомињући ужас (као код Даде Ђурића), драму живота и драму умирања, покретни пакао изнад чијих врата не пише напустите сваку наду ви који улазите, јер је та нада већ напуштена. Ликови су раздешени, тела деформисана и разграђена, свеопшти распад убија спокојство и застрашује. Боје су дивље, јасне и јарке – то су заробљавајуће боје, неспремне да произведу смиреност...

Мило Глигоријевић, књижевник, текст за каталог изложбе, Уметнички павиљон "Цвијета Зузорић", Београд, јануар 2007. г.

...Стојановићеве слике одликују се снажним тематском основом – култом људског тела, које на свакој од њих пулсира импулсивном снагом, богатим колоритом и слојевитошћу.

У таквом поступку сликар је доследан и особен, упечатљив и експресиван, подсећајући нас да је човек најсавршеније створење које егзистира на овој планети и да се треба дивити перфекцији његових мускула и могућностима и дометима ума. Међутим, Стојановић није фотографски документаран стваралац, он нас често оставља на размеђи реалног и имагинарног, стварносног и сањаног. Он слика и луцидним потезима, па често осећамо изворну чистоту и дах његове инветивне емоције спонтано залазећи у сфере његових преокупација...

Драган Ташлић, књижевник, критика, дневни лист "Вршачка кула", Градски музеј Вршац, Вршац, децембар 2007. г.

...Зато просућујем да најбоља дела Стојановићевог сликарства имају ранг антологијских остварења историје модерног српског сликарства.

Коста Васиљковић, уметнички критичар, теоретичар уметности, члан АИСА, студија текста за књигу "Магично огледало – Сликарство Добрија Стојановића", Београд, лета Господњег 2013. г.

...Све што је Добри урадио током више од четири деценије производ је доследно неговоног уметничког става једног до танчина изграђеног и стрпљивом праксом избрушеног стваралачког поступка...

...Управо врлинама и ликовним одликама које проистичу из ове његове способности, која га чине једним од најупечатљивијих савремених српских традиционалиста, могуће је разумети и објаснити његовим наступима широм Европе, али исто тако и Света.

Никола Кусовац, ликовни критичар, предговор – критика, за каталог изложбе, Уметнички павиљон "Цвијета Зузорић", Београд, јануар 2014. г.